

פְּרֻשֵׁת נְצָבִים-וַיִּלֶךְ, תש"ע

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוּמַר עַל קִדְשֵׁי ת הַגְּלִיּוֹן

פניני עיני חמד

יזכר לאור ע"י בית הכנסת שכונת ע"ן חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

נְצָבִים וַיִּלֶךְ- הַמַּחְתֶּרֶת חֲתוּרָה לְפָנֶיךָ

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.ש. כדורי וב"ב	יצחק אריאל בן טוביה
חגי פרזול וב"ב	הודיה בת לבנה
מאיר ישראל בן רחל ברכה-	יראת שמים
איילת בת נעמה	ארז בן שושנה
תומר בן רונית	ציון ומאיר אברהם וב"מ
עידן בן רבקה	עמית בן רבקה
ניסן משה בן חנה	ליאור יהושע סומך וב"ב
שמעון בן זלפה	יצחק דדש
אורה בת פרשתה	מרדכי בן תמר

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר	שמעון בן ביהה כלימה
סיון בת אסתר	אילן בן ג'ולייט
אילנה בת רחמה	חגית בת ז'ילה חיה
רונית בת סימי	מירב בת שרה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי	רחל מרים בת יהודית
שמואל בן אסתר זרי	כרמית בת יהודית
נטלי בת יונית	אורית בת רחל
לאה בת פרשתה	

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורליה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א

רחל ברכה בת פדילה דליה	מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעימה	ציון בן אורית
יהודה אריה בן רחל ברכה	אורן בן אסתר
תמר פורטונה בת מיסה	יצחק בן עזרא
נעם יצחק בן רחל ברכה	יעקב בן ג'ולייט
עינת בת רחל ברכה	ציון בן צ'חלה
ימנה ניזרי בת סטה-	בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה-	בריאות ואריכות ימים
רחל בת זוהרה	צביקה בן גולה
בנימין בן יקוט	נעם דוד בן סימה
עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעימה	
ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים	
אביחי בן אסתר	שירה שילת בת אורלי
אסתר בת סוליקה	סימי בת סוליקה
דניאל בן עדי	רפאל משה בן רחל
דניאל בן מיה	סימה בת אולין
רוית בת צילה	אודיה בת ברכה
ציון בן צ'חלה	ניסים נתנאל בן יפה
אורה בת אסתר	כמוס בן מבטינה
אוריאל בן יפית	אביאור בן אורה
מאור שמואל בן אורה	כל עם ישראל
ג'נט בת קלודיה- לידה קלה	

"וְשַׁבַּת עַד ה' אֶלְקֶיךָ"

חשש מעצם הבריחה, שכן מחתרת נוחה היא, ואיש מבין הנמלטים לא נתפס. ומדוע בכל זאת לא נמלט על נפשו? משום שלדעתו, הנוח לו ביותר, הוא בין כותלי בית הסוהר הזה. כך התרגל וכך קבע את חייו, אדרבה, חשש כבד מקנן בקרבו מפני החיים שמעבר לכתליו העבים של בית הסוהר.

אף זה המתאחר לשוב בתשובה, מדוע אינו ממנהר לעשות את התשובה שיכולה להציל את נפשו? רק משום שכך טוב לו יותר. משום שהתרגל בחיים כמות שהם. משום שהוא בטוח, כי כך נוח לו יותר. אדרבה, חושש הוא לחיות כיהודי דתי שומר תורה ומצוות מפני חיים "כבולים" כביכול, אין הוא מסוגל לחיים "מוזרים" כאלו.

לכן בא שר בית הסוהר, ומכה על קודקודו, עד כי נוכח האסיר להבין- כי טוב יותר מחוץ לבית הסוהר. רק בבית הסוהר מגיע השר ומכה על קודקודו. מחוץ לכתלים אלו לא יכוהו על ראשו.

כמו כן, אומרים ל"מתאחר": אולי בכל זאת תשים לב לאמת הפשוטה, כי לאחר התשובה טוב יותר ונוח יותר. ואם אינך מגיע למסקנת אמת זאת, הרי יצא עליך הקצף... אנא הבן, שוב בתשובה מהר והימלט, והמחתרת חתורה לפניך.

כותב רבנו יונה בספרו שערי תשובה (שער ראשון פ"ב): ודע כי בחוטא, כאשר יתאחר לשוב מחטאתו, יכבד עליו מאד עונשו בכל יום. כי הוא יודע כי יצא הקצף עליו ויש לו מנוס לנוס שמה, והמנוס הוא התשובה! והוא עומד במרדו והנו ברעתו, ובידו לצאת מתוך ההפיכה, ולא יגור מפני האף והחמה, על כן רעתו רבה. ואמרו רז"ל על העניין הזה: משל לכת של לסטים שחבשם המלך בבית האסורים, וחתרו מחתרת ופרצו ויעבורו ונשאר אחד מהם. בא שר בית הסוהר, וראה מחתרת חתורה והאיש ההוא עודנו עצור, ויך אותו במטהו. אמר לו: 'קשה יום, הלוא המחתרת חתורה לפניך, ואיך לא מהרת המלט על נפשך?'. עכ"ל.

והשאלה מדוע מכים אותו אסיר על קודקודו? וכי מפני שהוא איש שומר חוק ויודע שהבריחה מן הכלא אסורה? מה פֶּשַׁע פֶּשַׁע על כך, ששמר את החוק?

מבארים בעלי המוסר כך, מהי הסיבה שאותו אסיר נשאר בכל זאת בבית הסוהר ולא ברור? כי לא שמירת החוק היא שהדריכתו, שכן בזה שהגיע לבית הסוהר, כנראה שאין אסיר זה שומר חוק דווקא ואף לא פחד מפני התפיסה, ולכן גם לא

בשמי, בשם העורך וצוות הגבאים הננו מאחלים:

ברכת שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה לכל קוראי העלון בתוך שאר עמו ישראל אמן. הרב אליהו חיים פנחסי, רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון.

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון במהרה לחגית בת ז'ילה חיה לרפואת ז'ילה חיה בת אקבאל

04/09/2010 כ"ה אלול תש"ע

פרשת נצבים-וילך

הפטרה: "שוש אשיש"- ישעיה פרק ס"א

ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:25	19:37	20:23
ת. אביב	18:41	19:39	20:20
חיפה	18:42	19:39	20:22
ב. שבע	18:42	19:39	20:21

Ice? האם מותר לישון בראש השנה?

קשה! להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

נהגו שלא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום שספרי חיים וספרי מתים נפתחים. ואמרו בתלמוד ירושלמי- שהישן בראש השנה גורם לכך שמזלו יט. אך אינו צריך להשתדל לקום כבר בעלות השחר, ולאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהא מרוכז בתפילה. ואם הוא עייף במשך היום ומרגיש הכרח לישון, מותר לישון אחר חצות היום. [ובדרך מליצה אמרו 'מוטב שיהא מזל ישן ממזל עייף']. והיושב בטל ועוסק בשיחה בטלה וכיוצא בזה, כיושן דמי. אי לכך, אדם שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון והעיקר שאינו הולך לישון- אלו דברים בטלים. ויש עניין לסיים פעמיים ספר תהלים העולים כמניין- "כפר" (300).

כל המעביר על מדותיו

להלן סיפורו המאלף של המגיד רבי שלמה ליונשטיין שליט"א, שיש בו כדי ללמדנו רבות מה רב כוחו של על המעביר על מידותיו: "אחד ממכרי, אברך ירא שמים, סיפר לי כי לפני חודש הוא לא חש בטוב ועבר בדיקות, שתוצאותיהן בישרו לו את הגרוע מכל – הוא חולה במחלה ממארת קשה ל"ע. נקל לתאר את תחושתו הקשה ואת שברון משפחתו, ובפרט כאשר הבחינו כי הרופאים עצמם מודאגים ביותר. אותו אדם פנה לעשות את מה שעושה כל יהודי במצבו – שפך את לבו בתפילה לפני ה' שיחוס וירחם עליו, וניגש לבקש את ברכתם של גדולי הדור".

"מכיוון שהוא מקורב מאד לרבי חיים קניבסקי שליט"א, הוא נכנס אליו וביקש שיתפלל עליו. עם זאת ידע את חשיבותה של העצומה של תפילת החולה על עצמו, והחליט לשם כך לנסוע לקבר רשב"י ולומר שם את כל ספר התהלים, כפי שנהג לעשות בכל פעם שנתקל בבעיה כלשהי שצצה במהלך חייו".

"גם לפני נסיעה זו נכנס לרבי חיים, וביקש את ברכת הדרך ואת ברכתו לרפואה שלמה. רבי חיים אמר לו כך: 'אתה זוכר שהייתי אצלך בבית לפני שמונה שנים?' ביקורו של רבי חיים הוא מאורע חשוב, מכדי שאי מי יוכל לשכוח אותו, גם כעבור שנים רבות. ומיודענו אכן נזכר מיד בנסיבות אותו מאורע.

וכך אירע: "לפני למעלה מעשרים שנה הסב מישהו לאשתו של האברך נזק חמור, עד כדי כך, שכתוצאה מכך ארע אסון במשפחתה. לאחר זמן מה התחתן הפוגע, אולם לא זכה לילדים. על רקע מעשה זה הגיע רבי חיים לביתם, והביא לאישה פתק שבו נכתב כי היא מוחלת בלב שלם לפוגע, וביקש ממנה לחתום על פתק זה. הרעיה, שזכר הפגיעה האנושה התעורר בה והציף את לבה בתסכול ובכעס, לא הייתה מסוגלת לחתום. אך רבי חיים המשיך להפציר: 'בכל זאת, אבקש שתחתמי על פתק זה'. האישה הגיבה: 'אם הרב מבקש ממני לחתום, אז אחתום, אולם לסלוח לו אינני מסוגלת'.

אך הרב לא הסתפק בכך, ואמר לה: 'בכל זאת, אבקש שתעבדי על עצמך, תמחלי לו בלב שלם ותחתמי על הפתק'. לאחר דקות ארוכות של מחשבה והתחבטות הנפש, נאותה האישה לחתום ולמחול בלב שלם. רבי חיים ביקש מהם לצלם את הפתקה הזו, ושמר אצלו את המקור.

'כעת', הורה לו רבי חיים, 'קח את הפתק הזה איתך למירון, ושם תתפלל כי אם נגזרה עליך גזרה קשה - תזכה להינצל בזכות הפתק הזה, בזכות מחילת אשתך... ידידי היה שרוי בהתרגשות עצומה, שעה שסיפר לי את סופו של המעשה: 'הנני שב כעת מן הרופא, שהחזיר לי את תוצאות הבדיקות הנוספות שעשיתי', אמר, והוא בישר לי, כי הבדיקות החדשות שללו את האבחון הקודם, ואני 'נקי' מכף רגל ועד ראש. הכל בסדר ברוך ה'!".

אמירת סליחות

ביה"כ עין-חמד מזמין אתכם לאמירת סליחות
בימי חמישי בלילה בשעה 00:20
בכל יום יש אמירת סליחות בשעה 04:30
כולכם מוזמנים

גמ"ח תרופות

נפתח בשעה טובה בעין-חמד גמ"ח תרופות
הכולל את רוב התרופות למבוגרים וילדים.
במקרה הצורך ניתן לפנות לנעמה כדורי
050-6217156 בכתובת רח' הבושם 30א

מנויים:

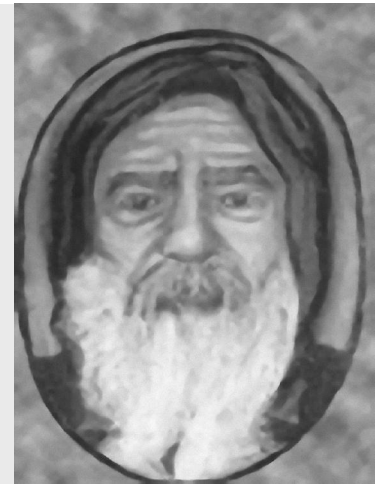
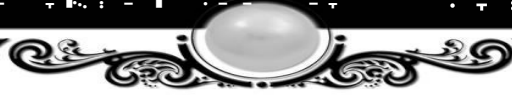
לקבלת העלון חנם
ב- email מידי שבוע
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0506-615031
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון
רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

הרב הצדיק המקובל רבי חיים פינטו זצ"ל (הראשון), הידוע כ"סבא דמשפטים": נולד ביום שבת, ט"ו תמוז ה'תקי"ה (1755). נודע כעילוי בצעירותו. מקובל. מלומד בניסים. עקב תקיפותו בענייני הלכה כינוהו גדולי דורו "אביר לב", עם זאת היה קשוב לצרכי עדתו ודאגת עניי עירו הייתה בראש מעייניו, נודע כבעל מופת גדול וברכותיו התקיימו במלואן. ייסד את בית הדין הראשון במוגאדור, ניהל ישיבה בעירו ורבים מתלמידיו התפרסמו במשך השנים. היה מפורסם בכל העולם גם בארצות אירופה, בפורטוגל וברזיל היו שולחים לו ולזרעו נדרים ונדבות.

זכה לגילוי אליהו הנביא (על גילוי אליהו העיד אחד מגדולי חברת-קדישא רבי מכלוף לוב בן ליסאע זצ"ל, בגיל 110). הישמעלים בראותם את רבי חיים פינטו זצוק"ל אחזתם חיל ורעדה, יהודים וערבים מכבדים ומפארים את שמו וכולם מאמינים בקדושתו ובזכות אבותיו הקדושים. **לאחר הסתלקות ר' יעקב ביבאס מונה ר' חיים כאב"ד מוגאדור על אף גילו הצעיר.** נפטר ב-כ"ו אלול ה'תר"ה (1845). ציונו בעיר מוגאדור שבמרוקו. חי כ-90 שנים.

אביו: ר' שלמה. **אמו:** מרת שמחה. **רבתי:** ר' יעקב ביבאס. **בניו:** ר' יאשיהו, ר' יהודה (המכונה ר' הדאן), ר' יוסף, ר' יעקב ור' יאשיהו. **מתלמידיו:** ר' אברהם קוריאט, ר' דוד אלקיים, ר' דוד זגורי, ר' יעקב בן שבת.

מספרים עליו שהיה עורך קבלת שבת בשמחה והיה משורר שירים ובקשות לכבוד השבת בקול נפלא. באחד מלילות השבת היה אומר את הבקשה של המשורר רבי ישראל נג'ארה זצוק"ל ומייד עם התחלת הבקשה נגלה לו המשורר רבי ישראל נג'ארה זצוק"ל שחיבקו ונשקו. הקפיד בהילולת הרשב"י ורבי מאיר בעל הנס מידי שנה ברוב עם והדרת מלך, את חג השבועות היה מעביר בלימודי תורה במשך שני לילות עד לשעות הבוקר.

כשהרגיש כי שעת הסתלקותו קרבה חילק סכום כסף עצום לצדקה. בני ביתו שאלוהו לפשר הדבר ור' חיים השיב כי אנשים רבים שהיו חייבים לאביו סכומי כסף גדולים שילמו לו את חובם לאחר פטירת אביו וכעת לפני פטירתו הוא החליט לחלק את כולו לעניים היות ואין אנו יודעים איזה ממעשי המצוות שעשינו נחשב לעבודת ה' כראוי, אך מעשי הצדקה ילכו עמנו בוודאות!

בהיותו בן 84, המשיך בעסק התורה יומם ולילה כפי שעשה בנערותו, בהיותו במלוא כוחו. **חכמי דורו עמדו נפעמים מול כוחות הנפש של הרב.** אך בין אנשי הקהילה היו קטני אמונה שלא האמינו בכוחותיו של הרב. הם החליטו לבחון אם לא נס ליחו, ושלחו אליו את אחד מתלמידיו החכמים הצעירים שבעיר, עם קושיה על התוספות.

כשנכנס התלמיד אל הרב, אחזה בו רעדה. פניו של הצדיק האירו באור יקרות, וכאשר נשא את מבטו אליו, חש התלמיד כאילו המבט מפלח ומגלה את כל צפונות לבו. "מה רצונך בני?" שאל הרב. "באתי לקבל את פני רבנו", השיב התלמיד ברעדה, חושש לגלות את האמת. חיוך האיר את פניו של ר' חיים. "לו יהי כדברך", אמר בטוב לב, "יודע אני שהתקשיתם בתוספות אחד, ועל כן נשלחת אליי לבחון אם כוחי עדיין איתי, ואם אני מסוגל לתרץ את הקושיה. האם נעלם מעיניכם מאמר חכמו, שזקני תלמידי חכמים, ככל שמזדקנים, דעתם מתיישבת עליהם? בוא ואסביר לך את הפשט בתוספות". ר' חיים תרץ לתלמיד לא רק את התוספות, אלא גם מקומות רבים בגמרא בהם התקשה. בסוף השיעור הודה הצעיר לר' חיים שהאיר את עיניו בתורה, וביקש את סליחתו על שהעז לבוא כדי להעמידו במבחן.

באחת השנים, בליל חג-השבועות, עת ישבו רבי חיים ובני הקהילה ולמדו תורה, נכנס לבית-המדרש אחד מהקאדים המוסלמים. לא היה זה דבר יוצא דופן, שכן חכמים רבים באו לשמוע את דברי חוכמתו של הצדיק. הקאדי החל לשאול את ר' חיים דברים שונים, ובין הדברים הגיעו גם לוויכוח בענייני השקפה ואמונה. השופט המוסלמי, שרצה בכל מאודו לנצח את ר' חיים בוויכוח, החל לומר דברים, שאי אפשר היה להסכים להם. כמובן שר' חיים ענה לו על כל דבר ודבר, והוכיח לו בטוב טעם ודעת את טעותו.

כאשר ראה הקאדי שלא יוכל לנצח את הצדיק, החליט להשתמש באמצעי היחיד שנתר לו- הוא פקד להכניס את ר' חיים לבית-האסורים. "החכם היהודי ביזה את קודשי הדת המוסלמית", טען באוזני כולם, כדי להצדיק את צעדיו כנגד ר' חיים. בהיותו שופט מכובד, התקבלו דבריו ללא עוררין, ולמרות שכולם הבינו שעונש המאסר לא היה צודק, לא יכלו לעשות מאומה, ור' חיים נאלץ לבלות את הזמן בתא קטן וחשוך בבית-האסורים. גם בהיותו כלא בתאו, לא הפסיק הצדיק את לימודו ותפילתו, ובטח בקב"ה שיוציא אותו ממסגר. ואומנם, לא עברו שעות אחדות והקאדי הרשע צנח לרצפה מתבוסס בדמו. למראה הרשע המוטל כאבן שאין לה הופכין, הבינו כולם, שהדבר בא כעונש משמים על התעללותו בצדיק. היות שחששו אלו לחייהם, מיד שלחו שליח להוציא את רבי חיים לחופשי, והוא חזר לביתו. על נס השחרור חיבר ר' חיים את שירו המתחיל במילים: "הממני ואסר, אותי במלכותו. אויב שונא וצר, ענה אותי, מן המצר".

להלן סיפור מופלא שהובא ב"משמרת השלום", שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות, ולהלן הסיפור מפי בעלת המעשה: "בבעלות משפחתנו חנות שעונים, הממוקמת באחת הערים במרכז הארץ. בוקר אחד נכנסה ידידה ותיקה וביקשה שאציע לה שעונים מיוחדים בשביל התאמות שלה. הוצאתי מבחר גדול של שעונים, מהיוקרתיים והאופנתיים ביותר, כשאני מודעת לכך שהכסף הוא מצרך מצוי בכיסיה של ידידתי. פירטתי גם את האיכות והעמידות של השעונים, האחריות של החברה ועוד. היא חפשה משהו מסוגן מאוד, עדין ויוקרתי, בחנה אינספור דוגמאות, עד שלבסוף החליטה על דגם מסוים. המחיר של 800₪ לא הרתיע אותה, אבל הרכישה לא יכלה עדיין לצאת אל הפועל. במלאי של החנות היה רק שעון אחד מהסוג הזה, והקונה ביקשה לרכוש שני שעונים זהים, בשביל תאומיה".

"הזמנתי שעון נוסף. הבטחתי שההזמנה תגיע בעוד יומיים, והגברת שילמה מקדמה על החשבון. היא הודתה לי מאוד על השירות המסור ויצאה מהחנות שבעת רצון, וגם אני הרשיתי לעצמי לחייך בקורת רוח. שני שעונים יוקרתיים כאלו מותירים בידי נתח של רווח. נתח הגון למדי... בסוף אותו השבוע הגיע השעון הנוסף. עטפתי את שני השעונים הנוצצים בקפידה, הוספתי סרט מתנות ומדבקת לוגו של החנות והתקשרתי לידידתי, להודיע לה שהיא יכולה להיכנס ולקחת את השעונים שהזמינה".

"בינתיים נכנסו ויצאו לקוחות, ואני הייתי עסוקה עד מעבר לראשי. אישה נמוכה ושברירית, שהייתה מוכרת לי משכונתי, ביקשה לראות שעונים לא יקרים לילדתה בת-המצווה. הוצאתי בשביל הגברת מבחר שעונים באיכות סבירה ובמחיר התואם את יכולותיה. עיניה של האישה חלפו על פני הויטריות המלאות, ואני לא יכולתי להתעלם מהמבט, שהיא שלחה אל השעונים היוקרתיים והנוצצים. בודאי הייתה רוצה להעניק אחד מהם לילדתה היקרה, לו רק היה הדבר באפשרותה... ארזתי את השעון, שבחר הקונה המבוגר, הוצאתי חשבונית וצרפתי תעודת אחריות. כל אותה העת המשכתי לעקוב בסקרנות אחר ידיה של האישה קשת היום, שנברה במרץ בין השעונים, מחפשת משהו יפה יותר בעבור ילדתה האהובה. מיוחד יותר, מיוחד, אבל לא יקר...".

"בסופו של דבר היא יצאה בידיים ריקות, מתנצלת בחוסר נעימות על שהטרידה אותי לשווא. רציתי להחזיר לה חיוך, כדי שתדע שאני מבינה לליבה, אבל היא מיהרה לחמוק במבוכה. אח"כ נכנסה ידידתי, מברכת אותי במאור פנים ומבקשת לקחת את השעונים שהזמינה. הושטתי בספונטאניות את היד אל הפינה בה הנחתי אותם, עטופים בנייר מתנות מהודר, ו... קפאתי על מקומי בתדהמה. השעונים היוקרתיים נעלמו. היה ברור לי שהנחתי אותם שם, עטופים בקפידה, ועכשיו הם אינם".

"התדהמה שלי השתלבה באכזבה שעל פניה של ידידתי. היא לא הצליחה לכלוא את צערה בשל האכזבה, שתהיה לתאומות שלה. חיפשנו יחד, הפכנו את החנות. אמרתי את הסגולה הידועה 'אמר רבי בנימין', הידידה אף תרמה משלה סכום כסף הגון לצדקה, אולם לשעונים היוקרתיים לא היה זכר... קשה היה לי להשלים עם נזק בסדר גודל של 1,600₪. קשה עוד יותר היה לעכל את ההיעלמות המסתורית של הסחורה. שחזרתי שוב ושוב את הדקות שחלפו, מהרגע בו ארזתי את שני השעונים. לפתע עמדו מולי העיניים העורגות של האישה קשת יום... המחשבות המשיכו להלום בי ללא רחם. זו היא. אין ספק שזו היא! יצרה גבר עליה, הסתנוורה מהברק ומהזהר, לא יכלה לעמוד בפיתוי ונטלה אותם. חיפשה שעון פשוט בשביל הילדונת הנחמדונת שלה, והחליטה ליטול במקומו שניים יוקרתיים...".

"פתאום היה הכל ברור כל כך. התחושה המבולבלת הלכה ופינתה את מקומה לזעם כבוש. הידיים הושטו באופן אינסטינקטיבי אל ספר הטלפונים, תרות אחר שמה וכתובתה של אותה אישה. ברגע האחרון נעצרתי. לא כדאי להתקשר עכשיו, מתוך החנות. השיחה עלולה לעלות על פסים בלתי נעימים, לשאת אופי שיצרום לאוזניהם של הקונים. ספר הטלפונים הוחזר אל המגרה, ממתין לשעת כושר, כדי להעמיד את הגנבת חסרת המצפון על מקומה. תחושות הלב המשיכו לסעור, אבל הקונים, שנכנסו ויצאו הצליחו להדחיק אותן פנימה, להשאיר בעמדת המתנה. זוג שעונים נוסף הוזמן אצל הסוכן. לא יכולתי להרשות לעצמי לאכזב לקוחה ותיקה, שהיא גם ידידה קרובה. הסוכן הבטיח אספקה מהירה. הרמתי את שפופרת הטלפון. התחלתי לחייג לאישה שחשדתי בה... ונעצרתי. הרגשתי שאינני מסוגלת. לא היו בי כוחות הנפש לשוחח עם האישה עלובת החיים שנתפסה בקלקלתה".

היה זה יום בהיר ואביבי של ניסן. החנות הייתה עמוסה בלקוחות נחפזים, שנכנסו לבחור שעון לקראת החג הממשמש ובא. בין לבין נכנס סוכן של אחת החברות, פילס דרכו אל הדלפק והניח שתי שקיות עמוסות ליד מגשי הסחורה. "הבאתי את הדגמים החדשים שהזמנתם", אמר, והושיט תעודת משלוח כדי שאחתום. שלפתי בזריזות את העט, מנסה לתכנן מקום פנוי בשביל הסחורה החדשה שבשקיות. "וגם את זה..." הוסיף כלאחר יד, ושלף מכיס מקטרונו שקית שקופה עם שתי קופסאות ארוזות בקפידה. "מה יש שם?" שאלתי. "זה השתרבב בטעות לשקית של התיקונים, שלקחתי בפעם הקודמת", הסביר הסוכן, "היית אז עסוקה מאוד עם איזו קליינטי, ביקשת שאקח בעצמי את השעונים המיועדים לתיקון. כנראה, הכנסתי בטעות גם את שתי הקופסאות האלו".

"מרב תדהמה, לא הייתי מסוגלת לפתוח את הנייר המבהיק של האריזות. בכל מקרה, ברור היה לי מה יש בתוכן. ראשי הסתחרר, ידיי רעדו, צנחתי בחוסר אונים. איך שכחתי מאותו סוכן, שנכנס בדיוק, כשהיא נברה בין השעונים הזולים? איך הייתי מסוגלת לחשוך בה? פתאום צפו מול עיני כל אותם מאמרי חז"ל- המזהירים מפני חשד בכשרים, מבהירים עד כמה חשוב לדון כל אדם לכף זכות ולא למהר לחרוץ את דינו. הכנסתי את שתי הקופסאות ההדורות אל מגרת הדלפק. קרוב-קרוב אליי. הסתובבתי שבועות עם החשד, עם הכעס ואך בנס לא הפכתי את מחשבותיי האיומות לפגיעה ממשית ובלתי נסלחת באישה חפה מפשע... הויטריות מלאות בדגמים חדישים, יוקרתיים ונוצצים, אבל את שני השעונים הללו, העטופים בנייר מבהיק וקשורים בסרט מסתלסל, אני צריכה כאן, לידי. אני זקוקה להם כתזכורת. רוצה לזכור שהיכולת לדון לכף זכות צריכה להיות איתנה ומוצקה, חזקה מכל עובדה, אף מזו המציאותית ביותר".

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל אברהם בן עליה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירן ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חיה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעמה ז"ל יהודה מנחם בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתר יא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל יעקב בן מרגלית ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ביה כלימה בן רות ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p> 	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זולון בן מרים ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב והודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
--	--	---	---	---